

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06- 7347

Chișinău

„28” 09.2017

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege *cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asiguratorilor/ reasiguratorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar*, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 764 din 28 septembrie 2017.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Banca Națională a Moldovei.

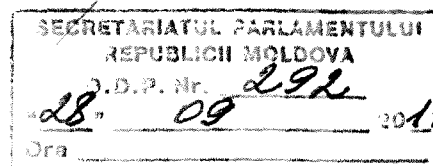
Anexe:

1. Hotărîrea Guvernului privind aprobarea proiectului de lege a Parlamentului (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 20 file și în limba rusă – 23 file);
3. Nota informativă la proiectul de lege a Parlamentului (3 file);
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (9 file);
5. Avizul Ministerului Justiției (2 file).

Secretar general al Guvernului

Lilia PALII

Ex.: Ina Railean; Silvia Muntean.
Tel.: 022250203; 022250201.

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.764

din 28 septembrie 2017

Chișinău

**Pentru aprobarea proiectului de lege cu privire la supravegherea
suplimentară a băncilor, asigurătorilor/ reasigurătorilor
și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor externe
și integrării europene

Ministrul finanțelor

Ministrul justiției

PAVEL FILIP

Andrei GALBUR

Octavian Armașu

Vladimir Cebotari

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor,
asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții
care aparțin unui conglomerat financiar**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 35 din 11 februarie 2003.

**Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE****Articolul 1. Obiectul și scopul legii**

Prezenta lege stabilește regulile de supraveghere suplimentară a entităților reglementate care fac parte dintr-un conglomerat financiar, în scopul asigurării stabilității financiare și a protejării deponenților, asiguraților și investitorilor.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

Prezenta lege se aplică entităților reglementate, persoane juridice licențiate/ autorizate conform normelor sectoriale aplicabile, care sînt supuse supravegherii suplimentare exercitate de către coordonator la nivelul conglomeratului financiar.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

Asigurător/ reasigurător – un asigurător/reasigurător astfel cum este definit în Legea cu privire la asigurări nr.407-XVI din 21 decembrie 2006;

Autoritate competentă – autoritatea națională care dispune de competență legală de a reglementa și supraveghea, în mod individual sau la nivelul întregului grup, entitățile care cad sub incidența prezentei legi;

Autoritate competentă relevantă:

a) autoritatea competentă care răspunde de supravegherea sectorială la nivel consolidat a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar;

b) coordonatorul desemnat în conformitate cu prevederile prezentei legi, dacă este diferit de autoritatea menționată la lit. a);

c) alte autorități competente, în cazul în care au fost desemnate de către autoritățile menționate la lit. a) și b);

Asociere în participație – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Concentrarea riscurilor – expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară în general a entităților reglementate din conglomeratul financiar și care pot fi determinate de riscurile de contrapartidă/ de credit, de investiții, asigurare sau de piață, precum și de alte riscuri ori de o combinație sau interacțiune a acestor riscuri;

Conglomerat financiar – un grup sau subgrup în care o entitate reglementată se află la conducerea grupului sau subgrupului sau cel puțin una dintre filialele acelui grup sau subgrup este o entitate reglementată și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1) în cazul în care o entitate reglementată este la conducerea grupului sau subgrupului:

a) aceasta este fie întreprinderea-mamă a unei entități din sectorul financiar, fie o entitate care deține o participație într-o entitate din sectorul financiar, fie o entitate legată de o entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul celor descrise la noțiunea de „grup”;

b) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține subsectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține subsectorului bancar/non-bancar sau subsectorului de servicii de investiții;

c) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului ori subgrupului în subsectorul asigurărilor și ale entităților în subsectorul bancar / non-bancar și în subsectorul serviciilor de investiții sînt semnificative în sensul art.4 alin.(2) sau alin.(5);

2) în cazul în care la conducerea grupului sau subgrupului nu se află o entitate reglementată:

a) activitățile grupului sau subgrupului se desfășoară, în principal, în sectorul financiar în sensul art.4 alin.(1);

b) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține subsectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține subsectorului bancar/non-bancar sau subsectorului de servicii de investiții;

c) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în subsectorul asigurărilor și ale entităților în subsectorul bancar/non-bancar și în subsectorul serviciilor de investiții sînt semnificative în sensul art.4 alin.(2) sau alin.(5);

Control – astfel cum este definit în Legea privind activitatea băncilor;

Coordonator – autoritatea competentă responsabilă de exercitarea supravegherii suplimentare a entităților care constituie un conglomerat financiar;

Entitate reglementată – o bancă, un asigurător/reasigurător, o societate de investiții sau o societate de administrare fiduciară a investițiilor;

Filială – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Grup – un grup de întreprinderi format dintr-o întreprindere-mamă, filialele acesteia și persoanele juridice în cadrul cărora întreprinderea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și un grup de entități legate între ele printr-o relație în următorul sens:

a) două sau mai multe entități sînt conduse împreună în virtutea unui contract încheiat sau a prevederilor din statutul sau actul constitutiv al entităților;

b) organele de conducere a două sau mai multe entități sînt formate din aceleași persoane reprezentînd majoritatea, aflate în funcție în perioada de gestiune și pînă la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

În sensul prezentei legi, orice subgrup al unui grup se consideră a fi un grup.

Societate financiară holding mixtă – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Influență semnificativă – capacitatea de a participa la luarea deciziilor privind politicile financiare și de exploatare ale unei entități, fără a exercita un control asupra lor. Influența semnificativă poate fi dobîndită prin participare la capital, prin statut sau prin contract;

Întreprindere-mamă – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Legături strînse – astfel cum sînt definite în Legea privind activitatea băncilor;

Norme sectoriale – legislația națională privind supravegherea prudențială a entităților reglementate;

Participație – deținerea directă sau indirectă a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul social al unei entități;

Risc de contaminare – răspîndirea rapidă a unui anumit risc și afectarea unui număr considerabil de entități în sectorul financiar;

Sector financiar – un sector format din una sau mai multe dintre entitățile menționate în continuare:

a) o bancă/o societate financiară non-bancară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare în sensul Legii privind activitatea băncilor, care formează subsectorul bancar/ non-bancar;

b) un asigurător, un reasigurător, care formează subsectorul asigurărilor;

c) o societate de investiții, care formează subsectorul investițiilor;

Societate de administrare fiduciară a investițiilor – o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea privind piața de capital nr.171 din 11 iulie 2012;

Bancă – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Societate de investiții – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Societate financiară non-bancară – astfel cum este definită în Legea privind activitatea băncilor;

Tranzacții în interiorul grupului (tranzacții intragrup) – tranzacțiile prin care o entitate reglementată care aparține unui conglomerat financiar recurge direct sau indirect la alte entități din același grup sau la orice persoană fizică sau juridică ce are legături strânse cu entitățile din acel grup, pentru îndeplinirea unei obligații, contractuale sau nu, cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

Articolul 4. Praguri pentru identificarea conglomeratului financiar

(1) Activitățile unui grup se desfășoară, în principal, în sectorul financiar, dacă raportul dintre totalul activelor din bilanțul entităților reglementate și al celor nereglementate din sectorul financiar din cadrul grupului și totalul activelor din bilanțul grupului în ansamblul său depășește 40%.

(2) Activitățile din diferite subsectoare ale sectorului financiar sînt semnificative dacă, pentru fiecare subsector în parte, media aritmetică între raportul dintre totalul activelor din bilanțul acelui subsector și totalul activelor din bilanțul entităților din sectorul financiar din cadrul grupului și raportul dintre cerințele de solvabilitate ale aceluiași subsector și totalul cerințelor de solvabilitate ale entităților din sectorul financiar din cadrul grupului depășesc 10%.

(3) În înțelesul prezentei legi, subsectorul cel mai puțin important dintr-un conglomerat financiar este subsectorul cu cea mai mică medie aritmetică, iar subsectorul cel mai important dintr-un conglomerat financiar este subsectorul cu cea mai mare medie aritmetică. În scopul calculării mediei aritmetice și determinării subsectorului cel mai puțin important și a celui mai important, subsectorul bancar/ non-bancar și subsectorul investițiilor sînt luate în considerare împreună.

(4) Societățile de administrare fiduciară a investițiilor sînt adăugate subsectorului cărui îi aparțin în cadrul grupului, în cazul în care nu aparțin în mod exclusiv unui subsector din cadrul grupului, ele sînt adăugate sectorului financiar cel mai puțin important.

(5) Activitățile desfășurate între subsectoarele grupului se consideră, de asemenea, a fi semnificative, dacă totalul activelor din bilanțul subsectorului cel mai puțin important din grup depășește 500 milioane de lei.

(6) În cazul în care grupul nu atinge pragul menționat la alin.(2), autoritățile competente relevante iau de comun acord decizia să nu mai considere grupul un conglomerat financiar și să nu aplice prevederile referitoare la concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup sau la mecanismele de control intern și la procesele de administrare a riscurilor, dacă ele apreciază că includerea grupului în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sau că aplicarea unor astfel de prevederi nu este necesară sau ar genera confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(7) În cazul în care grupul atinge pragul menționat la alin.(2), dar subsectorul cel mai puțin important nu depășește 500 milioane de lei, autoritățile

competente relevante iau de comun acord decizia să nu considere grupul un conglomerat financiar și să nu aplice prevederile referitoare la concentrarea riscurilor, tranzacțiile intragrup sau la mecanismele de control intern și la procesele de administrare a riscurilor, dacă ele apreciază că includerea grupului în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sau că aplicarea unor astfel de prevederi nu este necesară ori nu ar fi corespunzătoare sau ar genera confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(8) Deciziile luate în conformitate cu alin.(6) și (7) se notifică celorlalte autorități competente și sînt făcute publice de către autoritățile competente.

(9) În sensul aplicării alin.(1)-(8), autoritățile competente relevante sînt în drept să decidă, de comun acord:

a) să excludă o entitate din calculul rapoartelor, în cazurile menționate la art.7 alin.(9);

b) să respecte pragurile prevăzute la alin.(1) și (2) pentru 3 ani consecutivi, astfel încît să se evite schimbările bruște de regim și să nu respecte pragurile respective, dacă există schimbări semnificative în structura grupului;

c) să excludă una sau mai multe participații deținute în subsectorul mai puțin important, dacă aceste participații sînt hotărîtoare pentru identificarea unui conglomerat financiar și împreună prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele de supraveghere suplimentară.

Deciziile menționate în prezentul alineat se iau pe baza unei propuneri înaintate de către coordonatorul conglomeratului financiar.

(10) În sensul aplicării prevederilor alin.(1) și (2), autoritățile competente relevante, în cazuri excepționale și de comun acord, iau decizia să înlocuiască criteriul bazat pe totalul activelor din bilanț cu unul sau mai mulți dintre următorii parametri sau să adauge unul sau mai mulți dintre aceștia, respectiv structura veniturilor, activitățile din afara bilanțului, activele totale aflate în administrare, dacă apreciază că aceștia prezintă o relevanță deosebită pentru scopurile supravegherii suplimentare în baza prezentei legi.

(11) În cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor alin.(1) și (2), dacă rapoartele prevăzute în cadrul aceluiași articol scad sub 40% și, respectiv, sub 10%, un raport inferior fixat la 35% și, respectiv, la 8% se aplică pentru următorii 3 ani, în scopul evitării schimbărilor bruște de regim.

(12) În cazul conglomeratelor supuse deja supravegherii suplimentare, pentru aplicarea prevederilor alin.(5) și (6), dacă totalul activelor din bilanțul subsectorului cel mai puțin important din grup scade sub 500 milioane lei, un prag inferior, fixat la 400 milioane de lei, se aplică pentru următorii 3 ani, în scopul evitării schimbărilor bruște de regim.

(13) Pe parcursul perioadei menționate la alin.(11) și (12), coordonatorul ia decizia, cu acordul celorlalte autorități competente relevante, ca rapoartele sau sumele mai mici menționate la alin.(11) și (12) să nu mai fie aplicabile.

(14) Calculele prevăzute în prezentul articol trebuie să se efectueze pe baza totalului activelor din bilanțul agregat al entităților din grup, potrivit situațiilor financiare anuale ale acestora. În vederea efectuării acestui calcul,

entitățile în care se deține o participație trebuie să fie luate în considerare pînă la nivelul sumei din totalul bilanțului care corespunde cotei proporționale agregate deținute de grup. În cazul în care există situații financiare consolidate, acestea sînt utilizate în locul situațiilor financiare agregate.

(15) Cerințele de solvabilitate menționate în prezentul articol se determină în conformitate cu dispozițiile normelor sectoriale aplicabile.

(16) Autoritățile competente reevaluează anual derogările de la aplicarea supravegherii suplimentare și revizuiesc indicatorii cantitativi prevăzuți în prezentul articol, precum și evaluările de risc efectuate pentru grupurile financiare.

Articolul 5. Identificarea conglomeratului financiar

(1) Autoritățile competente din Republica Moldova care au licențiat entitățile reglementate identifică, în baza prevederilor prezentei legi, orice grup care intră în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare. În acest scop:

a) autoritățile competente din Republica Moldova care au licențiat entități reglementate din cadrul grupului trebuie să coopereze strîns, inclusiv cu autoritățile competente din alte state cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens;

b) în cazul în care o autoritate competentă consideră că o entitate reglementată licențiată/ autorizată de respectiva autoritate competentă aparține unui grup care poate fi un conglomerat financiar și care nu a fost încă identificat în conformitate cu prezenta lege, autoritatea competentă își prezintă opinia celorlalte autorități competente relevante din Republica Moldova, precum și autorităților competente implicate din alte state cu care colaborează în baza acordurilor de cooperare.

(2) Coordonatorul desemnat în conformitate cu art.11 informează întreprinderea-mamă care se află la conducerea grupului sau, în absența unei întreprinderi-mamă, entitatea reglementată care are volumul cel mai mare în totalul activelor din bilanț în subsectorul cel mai important al grupului cu privire la faptul că grupul a fost identificat ca fiind un conglomerat financiar, precum și cu privire la desemnarea coordonatorului. Coordonatorul informează în această privință și autoritățile competente care au licențiat/ autorizat entitățile reglementate din grup, precum și autoritățile competente ale altui stat, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, în care societatea financiară holding mixtă își are sediul central.

(3) Autoritățile competente publică și actualizează pe paginile web oficiale lista conglomeratelor financiare desemnate în conformitate cu prezenta lege.

Capitolul II

SUPRAVEGHEREA SUPLIMENTARĂ

Articolul 6. Sfera de aplicare a supravegherii suplimentare

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor privind supravegherea conținute în normele sectoriale, supravegherea suplimentară a entităților reglementate se exercită în măsura și conform modalităților prevăzute în prezenta lege.

(2) Următoarele entități reglementate sînt supuse supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar:

- a) orice entitate reglementată care este liderul unui conglomerat financiar;
- b) orice entitate reglementată a cărei întreprindere-mamă este o societate financiară holding mixtă cu sediul central în Republica Moldova;
- c) orice entitate reglementată legată de o altă entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul celor descrise la noțiunea de „grup” din art.3.

(3) Orice subgrup al unui grup, care îndeplinește criteriile pentru a fi conglomerat financiar, este supus supravegherii suplimentare.

(4) Orice entitate reglementată care nu este supusă supravegherii suplimentare în temeiul alin.(2), a cărei întreprindere-mamă este o entitate reglementată sau o societate financiară holding mixtă cu sediul central într-un alt stat, face obiectul unei supravegheri suplimentare la nivelul conglomeratului financiar în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute la art.21.

(5) În cazul în care anumite persoane dețin participații sau asocieri în participație cu una sau mai multe entități reglementate sau exercită o influență semnificativă asupra unor astfel de entități, fără a deține o participație sau asocieri în participație, în alte cazuri decît cele prevăzute la alin.(2) și alin.(4), autoritățile competente relevante determină de comun acord, avînd în vedere obiectivele supravegherii suplimentare prevăzute de prezenta lege, dacă și în ce măsură trebuie exercitată supravegherea suplimentară a entităților reglementate, considerînd entitățile respective că ar constitui un conglomerat financiar.

(6) În vederea aplicării unei astfel de supravegheri suplimentare, cel puțin una dintre entități trebuie să fie o entitate reglementată în sensul prevederilor prezentei legi și trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art.3 pct.1) lit.b) sau pct.2) lit.b) și pct.1) lit.c) sau pct.2) lit.c) aferente noțiunii de „conglomerat financiar”.

(7) Fără a se aduce atingere prevederilor art.16, exercitarea supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar nu implică în niciun fel obligația pentru autoritățile competente de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților financiare holding mixte, a entităților reglementate dintr-un alt stat aparținînd unui conglomerat financiar, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens sau a entităților nereglementate dintr-un conglomerat financiar.

Articolul 7. Adecvarea capitalului

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, supravegherea suplimentară a adecvării capitalului entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia.

(2) Entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar trebuie să se asigure că, la nivelul conglomeratului financiar, sînt disponibile în permanență fonduri proprii, cel puțin la nivelul cerințelor de adecvare a capitalului, calculate în conformitate cu una dintre metodele enumerate la alin.(8) și cu principiile tehnice, prevăzute în actele normative elaborate în aplicarea prezentei legi.

(3) Entitățile reglementate trebuie să dispună de politici corespunzătoare de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

(4) Cerințele prevăzute la alin.(1) și (2) fac obiectul supravegherii exercitate de către coordonator în conformitate cu prevederile capitolului III.

(5) Coordonatorul trebuie să se asigure că efectuarea calculului prevăzut la alin.(1) se face cel puțin o dată pe an, dacă prin reglementări nu este prevăzută o frecvență mai mare fie de către entitatea reglementată care este liderul conglomeratului financiar, fie, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(6) Rezultatele calculului și datele relevante pe care acesta se bazează sînt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată, care este liderul conglomeratului financiar sau, în cazul în care conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar, identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(7) În vederea calculării cerințelor de adecvare a capitalului propriu, următoarele entități sînt incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în măsura și conform modalităților definite în reglementările pentru aplicarea prezentei legi:

- a) o bancă;
- b) o societate financiară non-bancară;
- c) un asigurător, un reasigurător;
- d) o societate de investiții;
- e) o societate financiară holding mixtă.

(8) Cerințele suplimentare de adecvare a capitalului se calculează prin aplicarea, în conformitate cu decizia coordonatorului, luată după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din

conglomeratul financiar, a uneia dintre următoarele metode: metoda consolidării contabile sau metoda deducerii și agregării, a căror aplicare se realizează în conformitate cu actele normative elaborate în aplicarea prezentei legi.

(9) Coordonatorul este în drept să decidă de a nu include o anumită entitate în calculul cerințelor suplimentare de adecvare a capitalului, în următoarele cazuri:

a) dacă entitatea este situată într-un alt stat unde există impedimente de natură juridică pentru transferul informațiilor necesare, fără a se aduce atingere normelor sectoriale privind obligația autorităților competente de a refuza licențierea/ autorizarea atunci când exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere a acestora este împiedicată;

b) dacă entitatea prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele de supraveghere suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar;

c) dacă includerea unei entități ar fi necorespunzătoare sau ar produce confuzie în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(10) Dacă mai multe entități urmează să fie excluse potrivit alin.(9) lit.b), acestea trebuie să fie incluse atunci când împreună prezintă un interes ce nu poate fi neglijat în raport cu obiectivele supravegherii suplimentare.

(11) În cazul menționat la alin.(9) lit.c), cu excepția cazurilor de urgență, coordonatorul consultă celelalte autorități competente relevante înaintea luării unei decizii.

(12) Dacă în unul dintre cazurile prevăzute la alin.(9) lit. b) și c), coordonatorul nu include o entitate reglementată în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, autoritățile competente însărcinate cu supravegherea acelei entități pot cere entității care este liderul conglomeratului financiar informații ce pot facilita supravegherea de către acestea a entității reglementate.

Articolul 8. Concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, supravegherea suplimentară a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor în interiorul grupului în cazul entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar se exercită în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în scopul aplicării acesteia.

(2) Entitățile reglementate sau societățile financiare holding mixte, după caz, trebuie să raporteze periodic, cel puțin o dată pe an, coordonatorului orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar, precum și toate tranzacțiile semnificative în interiorul grupului, ale entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia.

(3) În cazul în care nu se stabilește altfel de către coordonator prin actele sale, o tranzacție în interiorul grupului se consideră a fi semnificativă dacă valoarea acesteia depășește cel puțin 5% din valoarea totală a cerințelor de adecvare a capitalului la nivelul unui conglomerat financiar.

(4) Informațiile menționate în alin.(2) sînt transmise coordonatorului de către entitatea reglementată care este liderul conglomeratului financiar sau, atunci cînd conglomeratul financiar nu are drept lider o entitate reglementată, de către societatea financiară holding mixtă sau de către entitatea reglementată din conglomeratul financiar identificată de coordonator după consultarea cu celelalte autorități competente relevante și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar supuse supravegherii suplimentare.

(5) Concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului sînt supuse supravegherii exercitate de coordonator, care va monitoriza riscul eventual de contaminare în cadrul conglomeratului financiar.

(6) Autoritățile competente sînt în drept să stabilească, prin actele normative elaborate în scopul aplicării prezentei legi, limitele de cantitate, cerințele de calitate, precum și orice alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor de supraveghere suplimentară cu privire la orice concentrare a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar și în ceea ce privește tranzacțiile în interiorul grupului realizate în cadrul conglomeratului financiar.

(7) În cazul în care un conglomerat financiar are drept lider o societate financiară holding mixtă, normele sectoriale privind concentrarea riscurilor, dacă acestea există, respectiv cele privind tranzacțiile în interiorul grupului din sectorul financiar cel mai important al conglomeratului financiar, se aplică sectorului financiar în ansamblul său, inclusiv societății financiare holding mixte.

(8) Autoritățile competente determină, în cadrul acordurilor de cooperare, orientări generale comune în vederea aplicării supravegherii suplimentare a concentrării riscurilor, în conformitate cu alin.(1)-(7). Pentru a se evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum este prevăzut în prezentul articol.

Articolul 9. Mecanisme de control intern și proceduri de gestionare a riscurilor

(1) Entitățile reglementate trebuie să dețină, la nivelul conglomeratului financiar, politici care să asigure procese adecvate de administrare a riscurilor și mecanisme de control intern, inclusiv proceduri de administrare riguroase.

(2) Politicile de gestionare a riscurilor cuprind:

a) principii de administrare și de conducere sănătoase, cu aprobarea și revizuirea periodică, cel puțin o dată pe an, a strategiilor și politicilor de către organele de administrare și de conducere la nivelul conglomeratului financiar, în ceea ce privește toate riscurile asumate de acestea;

b) proceduri care să mențină o rată de acoperire a capitalului propriu pentru a anticipa impactul strategiilor de dezvoltare asupra profilului riscurilor și asupra cerințelor privind capitalul propriu stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi;

c) proceduri care să asigure faptul că sistemele de monitorizare a riscurilor sînt integrate corespunzător în modul lor de organizare și că sînt luate toate măsurile pentru a se asigura că sistemele implementate în toate entitățile incluse

în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare sînt coerente, astfel încît riscurile să poată fi măsurate, monitorizate și controlate la nivelul conglomeratului financiar;

d) mecanisme care să permită elaborarea și dezvoltarea, după caz, a unor planuri de redresare și soluționare a situațiilor de criză. Aceste mecanisme trebuie actualizate periodic.

(3) Mecanismele de control intern cuprind:

a) mecanisme pentru a identifica și măsura toate riscurile semnificative și pentru a determina un nivel al fondurilor proprii corespunzător riscurilor asumate;

b) proceduri de raportare și proceduri care să permită identificarea, măsurarea, monitorizarea și controlul tranzacțiilor din interiorul grupului și a concentrării riscurilor.

(4) Toate entitățile incluse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, potrivit prevederilor art. 6, trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern pentru furnizarea oricăror date și informații care ar fi relevante la realizarea supravegherii suplimentare.

(5) Entitățile reglementate publică la nivelul conglomeratului financiar, anual, descrierea structurii lor juridice, de guvernanță și organizatorice.

(6) Politicile și mecanismele menționate în prezentul articol sînt supuse controalelor prudențiale efectuate de coordonator.

(7) Autoritățile competente determină în cadrul acordurilor de cooperare, orientări generale comune în vederea aplicării supravegherii suplimentare a politicilor de administrare a riscurilor și a mecanismelor de control intern prevăzute în prezentul articol. Autoritățile competente armonizează practicile de supraveghere suplimentară a mecanismelor de control intern și a politicilor de administrare a riscurilor prevăzute în prezentul articol cu cele aferente procesului de verificare stipulate în normele sectoriale.

Capitolul III

MĂSURI DE FACILITARE A SUPRAVEGHERII SUPLIMENTARE

Articolul 10. Autoritatea competentă responsabilă de exercitarea supravegherii suplimentare (coordonatorul)

(1) În vederea asigurării supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, autoritățile competente de comun acord desemnează un coordonator unic, responsabil de coordonarea și exercitarea supravegherii suplimentare, în baza criteriilor prevăzute la art.11.

(2) Identitatea coordonatorului se face publică pe paginile web oficiale ale autorităților competente.

Articolul 11. Criterii pentru desemnarea coordonatorului

(1) În cazul în care un conglomerat financiar este condus de o entitate reglementată, coordonator este autoritatea competentă care a licențiat/ autorizat acea entitate reglementată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile.

(2) În cazul în care un conglomerat financiar nu este condus de o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă selectată în baza următoarelor principii:

a) dacă întreprinderea-mamă a unei entități reglementate este o societate financiară holding mixtă, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă care a licențiat/ autorizat entitatea reglementată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;

b) dacă cel puțin două entități reglementate care își au sediul central în alte state au ca întreprindere-mamă aceeași societate financiară holding mixtă, iar una din aceste entități a fost licențiată/ autorizată în alt stat în care societatea financiară holding mixtă își are sediul central, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă din alt stat care a autorizat entitatea reglementată în cauză;

c) dacă mai multe entități reglementate care își desfășoară activitatea în diverse subsectoare ale sectorului financiar au fost licențiate/ autorizate în alt stat în care își are sediul central societatea financiară holding mixtă, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în subsectorul cel mai important al sectorului financiar;

d) dacă un conglomerat financiar este condus de mai multe societăți financiare holding mixte care au sediile centrale în alte state și în fiecare din acestea există o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care are volumul cel mai mare în totalul activelor din bilanț, cu condiția că entitățile în cauză își desfășoară activitatea în același subsector al sectorului financiar, sau de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în subsectorul cel mai important;

e) dacă cel puțin două entități reglementate care își au sediul în Republica Moldova și/sau într-un stat cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens au ca întreprindere-mamă aceeași societate financiară holding mixtă, dar niciuna dintre aceste entități nu a fost licențiată/autorizată în statul cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens și în care societatea financiară holding mixtă își are sediul, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă care a licențiat/autorizat entitatea reglementată cu cel mai mare total al activelor din bilanț, în sectorul financiar cel mai important;

f) dacă conglomeratul financiar este un grup care nu are la conducere o întreprindere-mamă sau în orice alt caz care nu este specificat în prezentul articol, în calitate de coordonator este autoritatea competentă care a licențiat/ autorizat entitatea reglementată care are cel mai mare total al activelor din bilanț din subsectorul financiar cel mai important.

(3) Autoritățile competente relevante, de comun acord, iau decizia să nu aplice criteriile prevăzute în prezentul articol, dacă aplicarea lor ar fi inadecvată, avînd în vedere structura conglomeratului și importanța relativă a activităților acestuia în diferite țări, și să desemneze o autoritate competentă diferită în calitate de coordonator. În aceste cazuri, înainte de luarea deciziei, autoritățile competente acordă conglomeratului posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective.

Articolul 12. Atribuțiile coordonatorului

(1) Atribuțiile coordonatorului cu privire la supravegherea suplimentară sînt următoarele:

a) coordonarea colectării și dezvăluirii informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității, precum și în situații de urgență, inclusiv dezvăluirea de informații care prezintă importanță pentru exercitarea atribuției de supraveghere a autorității competente în baza normelor sectoriale;

b) supravegherea și evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar;

c) evaluarea respectării cerințelor privind adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului, prevăzute în prezenta lege, precum și în actele normative elaborate în scopul aplicării acesteia;

d) evaluarea structurii, organizării și a mecanismelor de control intern ale conglomeratului financiar prevăzute la art. 9;

e) planificarea și coordonarea activităților de supraveghere atît în condițiile desfășurării normale a activității, cît și în situații de urgență, în colaborare cu autoritățile competente relevante;

f) alte atribuții, măsuri și decizii stabilite coordonatorului prin prezenta lege sau care decurg din aplicarea prezentei legi.

(2) În vederea facilitării supravegherii suplimentare și pentru a fi fundamentată pe o bază juridică extinsă, coordonatorul și celelalte autorități competente relevante încheie acorduri de coordonare în mod separat de acordurile încheiate de către acestea în contextul supravegherii pe bază consolidată. Prin aceste acorduri de coordonare se pot încredința atribuții suplimentare coordonatorului și se pot specifica procedurile pentru luarea deciziilor în cadrul supravegherii suplimentare, de către autoritățile competente relevante, astfel cum se prevede în prezenta lege, precum și în procedurile pentru cooperarea cu alte autorități competente.

(3) Fără a se aduce atingere posibilității de delegare a competențelor și a responsabilităților specifice de supraveghere, prevăzută de normele sectoriale, prezența unui coordonator investit cu atribuții specifice privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar nu afectează atribuțiile și responsabilitățile autorităților competente stipulate în normele sectoriale.

Articolul 13. Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente

(1) Fără a se aduce atingere responsabilităților specifice stabilite în conformitate cu normele sectoriale, autoritățile competente responsabile de supravegherea entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar și autoritatea competentă desemnată drept coordonator al aceluși conglomerat financiar cooperează între ele pe baza acordurilor încheiate, furnizându-și reciproc orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere, potrivit normelor sectoriale și prezentei legi. În acest sens, autoritățile competente și coordonatorul comunică, în baza acordului și/sau la cerere, orice informație relevantă și esențială.

(2) Cooperarea trebuie să asigure cel puțin colectarea și schimbul de informații cu privire la următoarele elemente esențiale:

a) identificarea structurii juridice, de guvernanță și organizatorice a grupului, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor semnificative care aparțin unui conglomerat financiar, a acționarilor de dețineri calificate, inclusiv a beneficiarilor finali, la nivelul întreprinderii-mamă a grupului, precum și a autorităților competente responsabile de supravegherea entităților reglementate din cadrul grupului;

b) strategiile conglomeratului financiar;

c) situația financiară a conglomeratului financiar, în special în ceea ce privește adecvarea capitalului, tranzacțiile în interiorul grupului, concentrarea riscurilor și indicatorii de profitabilitate;

d) acționarii majoritari și beneficiarii efectivi ai conglomeratului financiar, precum și persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acestuia;

e) administrarea riscurilor și organizarea mecanismelor de control intern la nivelul conglomeratului financiar;

f) procedurile de colectare a informației de la entitățile dintr-un conglomerat financiar și de verificare a informației colectate;

g) dificultățile întâmpinate de entitățile reglementate sau de alte entități ale conglomeratului financiar, care pot afecta grav entitățile reglementate;

h) principalele sancțiuni și măsurile excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu normele sectoriale sau cu prezenta lege.

(3) În măsura în care sînt necesare pentru exercitarea atribuțiilor specifice, autoritățile competente pot să facă schimb de informații prevăzute la alin.(2) referitor la entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar, potrivit prevederilor din normele sectoriale, cu autoritățile competente din alte state.

(4) Fără a se aduce atingere responsabilităților, stabilite în baza normelor sectoriale, înaintea luării unei decizii, atunci cînd deciziile sînt importante pentru atribuțiile de supraveghere ale celorlalte autorități competente, autoritățile competente relevante se consultă reciproc în ceea ce privește următoarele elemente:

a) modificări ale structurii acționariatului, ale structurii organizatorice sau ale structurii de administrare și conducere ale entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, care necesită aprobarea autorităților competente;

b) principalele sancțiuni sau măsurile de remediere luate de autoritățile competente.

(5) O autoritate competentă este în drept să decidă să nu consulte celelalte autorități în situații de urgență sau atunci când o astfel de consultare ar putea compromite eficiența deciziilor. În acest caz, autoritatea competentă informează fără întârziere asupra deciziilor luate celelalte autorități competente.

(6) Coordonatorul poate cere, în baza acordurilor de cooperare încheiate în acest sens, autorităților competente ale altui stat în care o întreprindere-mamă își are sediul central și care nu exercită supravegherea suplimentară ca întreprindere-mamă să le prezinte orice informații care ar fi relevante pentru exercitarea atribuțiilor coordonatorului prevăzute la art.12 din prezenta lege, cu transmiterea ulterioară a acestor informații coordonatorului.

(7) În cazul în care informațiile au fost deja comunicate unei autorități competente în temeiul normelor sectoriale, autoritățile competente care răspund de supravegherea suplimentară se pot adresa acesteia pentru a obține informațiile în cauză.

(8) În cazul în care coordonatorului și/sau unei autorități competente îi sînt necesare informații care au fost deja furnizate altei autorități competente în conformitate cu normele sectoriale, coordonatorul și/sau autoritatea competentă trebuie să contacteze această autoritate, în măsura în care este posibil, pentru a preveni raportarea dublă către diferite autorități implicate în supraveghere.

(9) Colectarea sau deținerea de informații cu privire la o entitate din cadrul unui conglomerat financiar, care nu este o entitate reglementată, nu implică în niciun fel că autoritățile competente trebuie să aibă atribuții de supraveghere ale acestor entități la nivel individual.

(10) Informațiile primite în cadrul supravegherii suplimentare și, în special, orice schimb de informații dintre autoritățile competente și dintre acestea și alte autorități, potrivit prezentei legi, sînt supuse prevederilor privind secretul profesional și comunicarea informațiilor confidențiale din normele sectoriale.

Articolul 14. Accesul la informații

(1) Persoanele juridice supuse supravegherii suplimentare, fie că sînt sau nu entități reglementate, trebuie să își comunice reciproc orice informații relevante pentru scopurile supravegherii suplimentare.

(2) Autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii suplimentare au acces la orice informație care ar fi relevantă pentru scopurile supravegherii suplimentare, solicitată, direct sau indirect, de la entitățile dintr-un conglomerat financiar, fie că sînt sau nu entități reglementate.

(3) Orice entitate din Republica Moldova, reglementată sau nereglementată, inclusă în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare furnizează informații la cererea coordonatorului, iar în cazul în care acesta este o

autoritate competentă dintr-un alt stat, accesul la informație este realizat în baza acordurilor de cooperare.

Articolul 15. Verificarea informațiilor

(1) În aplicarea prezentei legi, pentru verificarea, în anumite cazuri, a informațiilor privind o entitate care aparține unui conglomerat financiar, indiferent dacă este reglementată sau nu, și care are sediul într-un alt stat, autoritățile competente din Republica Moldova solicită, în baza acordurilor de cooperare încheiate în acest sens, autorităților din statul respectiv să efectueze această verificare.

(2) În cazul în care autoritățile competente din Republica Moldova primesc o astfel de solicitare, în baza acordurilor de colaborare încheiate în acest sens, conform atribuțiilor deținute, fie realizează verificarea, fie acordă autorității competente care a înaintat cererea permisiunea de a efectua ea însăși verificarea.

Articolul 16. Organele de conducere ale societății financiare holding mixte

(1) Administrarea/conducerea activității unei societăți financiare holding mixte, persoană juridică din Republica Moldova, trebuie să fie asigurată de cel puțin trei persoane, care să corespundă cerințelor privind calificarea, reputația și experiența stabilite prin normele sectoriale aplicabile entității reglementate din cadrul societății financiare holding mixte.

(2) Societățile financiare holding mixte notifică coordonatorului numirea în funcție a persoanelor prevăzute la alin.(1), inclusiv în situația în care coordonatorul este o autoritate competentă dintr-un alt stat, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens.

(3) Coordonatorul urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor menționate la alin. (1) și (2), dispunînd măsurile de remediere sau sancțiunile care se impun în caz de nerespectare a acestora, prevăzute la art.19.

Articolul 17. Situațiile financiare ale societății financiare holding mixte

(1) Societățile financiare holding mixte, persoane juridice din Republica Moldova, trebuie să organizeze și să conducă contabilitatea în conformitate cu prevederile legislației din domeniul contabilității și ale standardelor de contabilitate și să întocmească situații financiare.

(2) Administratorii și persoanele care asigură conducerea societăților financiare holding mixte sînt responsabile pentru aplicarea alin.(1).

(3) Societățile financiare holding mixte sînt obligate să prezinte coordonatorului situațiile financiare consolidate, precum și alte date și informații solicitate de coordonator pentru scopurile supravegherii suplimentare.

Articolul 18. Auditul extern al societății financiare holding mixte

„(1) Situațiile financiare ale societății holding mixte trebuie să fie auditate de o societate de audit, în conformitate cu legislația din domeniu.

(2) Societatea financiară holding mixtă este obligată să încheie un contract cu o societate de audit, aprobată de coordonator, în condițiile stabilite prin normele sectoriale (actele normative ale autorităților competente), în funcție de structura societății financiare holding mixte (entitățile reglementate – filiale ale societății).

(3) Coordonatorul are acces la orice documente întocmite de societatea de audit în cadrul activității de audit a situațiilor financiare ale societăților financiare holding mixte.

(4) Societatea de audit a unei societăți financiare holding mixte trebuie să informeze coordonatorul imediat ce a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu societatea financiară holding mixtă sau cu o entitate reglementată din cadrul conglomeratului financiar care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a prezentei legi și/sau a reglementărilor sau a altor acte normative emise în aplicarea acesteia;

b) este de natură să afecteze activitatea conglomeratului financiar;

c) poate conduce la un refuz din partea societății de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceasta a unei opinii cu rezerve.

(5) La solicitarea coordonatorului, societatea de audit a societății financiare holding mixte are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări și explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare consolidate ale societății financiare holding mixte.

(6) Îndeplinirea cu bună-credință de către societatea de audit a obligației de a informa coordonatorul, în cazurile prevăzute de prezenta lege, nu constituie o încălcare a obligației de respectare a confidențialității informației referitoare la activitatea care revine societății de audit potrivit legii sau clauzelor contractuale și nu poate atrage răspunderea acesteia.

(7) Coordonatorul poate retrage aprobarea acordată unei societăți de audit în temeiul alin.(1), în situația în care aceasta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de prezenta lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

Articolul 19. Măsuri de remediere și sancțiuni

(1) În cazul în care entitățile reglementate, persoane juridice din Republica Moldova, fac parte dintr-un conglomerat financiar și respectă cerințele referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului, mecanismele de control intern și procesele de administrare a

riscurilor, prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise în aplicarea acesteia, dar, cu toate acestea, solvabilitatea riscă să fie periclitată sau tranzacțiile în interiorul grupului sau concentrarea riscurilor conduc la o deteriorare a poziției financiare a entităților reglementate, coordonatorul, în cazul în care acesta reprezintă o autoritate competentă din Republica Moldova, poate lua, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele măsuri:

- a) încheierea unui acord cu membrii organului de conducere societății financiare holding mixte, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;
- b) solicitarea de informații auditorului financiar;
- c) dispunerea înlocuirii auditorului financiar.

(2) În cazul în care entitățile reglementate sau o societate financiară holding mixtă, persoane juridice din Republica Moldova, fac parte dintr-un conglomerat financiar și nu se conformează cerințelor referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului și, respectiv, la mecanismele de control intern și procesele de administrare a riscurilor, prevăzute de prezenta lege și de actele normative elaborate în scopul aplicării acesteia, nu respectă condițiile speciale impuse sau angajamentele asumate cu privire la supravegherea suplimentară sau nu respectă oricare dintre măsurile impuse potrivit alin. (1), coordonatorul, în cazul în care acesta reprezintă o autoritate competentă din Republica Moldova, poate aplica, în ceea ce privește societatea financiară holding mixtă, următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) suspendarea din funcție pe o perioadă determinantă a uneia sau a mai multor persoane care asigură conducerea societății;
- c) amendă aplicată societății financiare holding mixte, ale cărei limite, limita minimă și cea maximă, sînt reprezentate de valorile cele mai mari care rezultă din aplicarea procentelor de 0,05% și 1% atît la cifra de afaceri, realizată în cursul exercițiului financiar anterior, de către entitatea reglementată din subsectorul asigurărilor, filială a societății financiare holding mixte, care a realizat cea mai mare cifră de afaceri, cît și la capitalul inițial minim reglementat al entității reglementate din subsectorul bancar/ non-bancar și cel de investiții, filială a societății financiare holding mixte; dacă acest subsector cuprinde mai multe filiale care sînt entități reglementate, cuantumului amenzii se determină prin raportare la capitalul minim al entității reglementate care atinge cel mai înalt nivel al capitalului minim;
- d) amendă aplicată persoanelor care asigură conducerea societății, de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, pentru ultimele 12 luni, care includ toate beneficiile (suplimente, prime și alte adaosuri la salariul de funcție);
- e) dispunerea înlocuirii, de către societatea financiară holding mixtă, a persoanei/persoanelor care asigură conducerea societății.

(3) Pe perioada suspendării din funcție, dispuse de coordonator în baza alin.(2) lit. b), societatea financiară holding mixtă va asigura desemnarea, cu respectarea prevederilor prezentei legi, a unei persoane care să exercite interimatul conducerii societății.

(4) Cuantumul amenzii trebuie să fie raportat la gravitatea faptei săvârșite.

(5) Autoritățile competente relevante, inclusiv coordonatorul, asigură coordonarea acțiunilor lor de supraveghere, dacă este necesar. Coordonatorul comunică autorităților competente din alte state, a căror entități reglementate fac parte dintr-un conglomerat financiar, și cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, constatările efectuate potrivit prevederilor alin. (1) și (2).

(6) În situația în care coordonatorul unui conglomerat financiar este o autoritate dintr-un alt stat, cu care sînt încheiate acorduri de cooperare în acest sens, pentru aplicarea măsurilor de remediere și a sancțiunilor față de societățile financiare holding mixte, persoane juridice din Republica Moldova, acesta comunică autorităților competente din Republica Moldova constatările efectuate în vederea aplicării de către acestea a măsurilor de remediere și/sau sancțiunilor în corespundere cu prevederile prezentei legi și ale acordurilor de cooperare.

(7) Autoritățile competente se asigură că dispun de sancțiuni sau măsuri de remediere pentru înlăturarea încălcărilor constatate ale prevederilor prezentei legi și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia sau pentru a elimina cauzele acestor încălcări, care să poată fi impuse holdingurilor financiare mixte sau celor care asigură conducerea efectivă a acestora. Autoritățile competente trebuie să colaboreze strîns pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile de remediere aplicate au efectele scontate.

(8) Pentru scopurile supravegherii suplimentare, autoritățile competente pot aplica entităților reglementate aflate sub supravegherea lor oricare dintre măsurile sau sancțiunile prevăzute de normele sectoriale, care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 20. Contestarea actelor coordonatorului

Actele adoptate de coordonator corespunzător dispozițiilor prezentei legi pot fi contestate în instanța de contencios administrativ în conformitate cu legea.

Articolul 21. Cooperarea cu autoritățile competente din alte state

(1) În scopul supravegherii suplimentare prevăzute de prezenta lege, autoritățile competente pot iniția încheierea de acorduri privind mijloacele de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar cu autoritățile competente din unul sau mai multe alte state.

(2) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, autoritățile competente din Republica Moldova verifică dacă entitățile reglementate a căror întreprindere-mamă are sediul central într-un alt stat sînt supuse de către o autoritate competentă a aceluși stat la o supraveghere echivalentă cu cea stipulată de prezenta lege privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate.

(3) Verificarea se efectuează la cererea întreprinderii-mamă sau a oricărei entități reglementate licențiate în Republica Moldova, sau din oficiu de către autoritatea competentă din Republica Moldova care ar fi coordonator, dacă s-ar

aplica criteriile prevăzute la art.10. Autoritatea competentă respectivă trebuie să se consulte cu celelalte autorități competente relevante și să întreprindă toate eforturile necesare pentru a respecta legislația în vigoare în desfășurarea activității de supraveghere.

(4) În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu decizia luată de altă autoritate competentă privind echivalența supravegherii suplimentare exercitate de autoritatea competentă dintr-un alt stat se aplică prevederile acordurilor de cooperare.

(5) În absența supravegherii echivalente, autoritățile competente relevante desemnează un coordonator și aplică, prin analogie, dispozițiile referitoare la supravegherea suplimentară a entităților reglementate.

Capitolul IV DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) În termen de 10 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege sau vor adopta actele normative necesar pentru realizarea prevederilor prezentei legi.

Notă informativă

la proiectul legii cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/ reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar

I. Condiții ce au impus elaborarea proiectului de lege

Proiectul de lege *cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, a asigurătorilor/ reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar* este elaborat în scopul îmbunătățirii cadrului legal aferent supravegherii prudențiale, luând în considerare angajamentele Republicii Moldova în contextul Acordului de Asociere cu UE și evoluțiile pe piețele financiare internaționale care au determinat apariția unor grupuri financiare prestatoare de servicii și produse aferente diferitor sectoare financiare denumite conglomerate financiare.

Proiectul de lege este în concordanță cu pct.5 din Planul național de armonizare a legislației pentru anul 2016, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.38 din 01.02.2016, care include obligativitatea transpunerii Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a societăților de credit, a întreprinderilor de asigurare și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și elaborării unui proiect de lege cu privire la supravegherea suplimentară a entităților reglementate.

Ținând cont de faptul că conglomeratele înregistrează cele mai mari grupuri financiare care desfășoară activități inter-sectoriale, proiectul de lege abordează problema riscurilor prudențiale suplimentare identificate la nivelul unui conglomerat financiar, cu accent pe cerințele referitoare la adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului, sistemele de control intern și procedurile de gestionare a riscurilor.

De asemenea, prezentul proiect stabilește atât măsuri de facilitare a supravegherii suplimentare, desemnarea autorității competente-coordonator și atribuțiile acesteia, cât și prevederi aferente cooperării și schimbului de informații între autoritățile competente implicate, care urmează să facă schimb de informații, în mod automat sau la cerere, să se consulte reciproc înainte de a lua decizii importante și să trateze în mod corespunzător cererile de verificare a informațiilor. Raporturile cu autoritățile competente din alte state efectuându-se în baza acordurilor de cooperare privind mijloacele de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar.

Prezentul proiect urmează să creeze baza legală pentru exercitarea supravegherii băncilor, a întreprinderilor de asigurare și a societăților de investiții din perspectiva apartenenței la un grup cu activități inter-sectoriale care formează un conglomerat financiar.

II. Principalele prevederi ale proiectului de lege

Proiectul de lege *cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, a asigurătorilor/ reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar* cuprinde dispoziții generale privind domeniul de aplicare al legii, definește termenii utilizați, criteriile de identificare a unui conglomerat financiar, precum și modul în care se realizează această identificare de către autoritățile competente, expuse în primul capitol al prezentului proiect de lege. Totodată, procesul de identificare a unui conglomerat financiar, implică calificarea drept semnificative a activităților desfășurate între subsectoarele grupului, prin stabilirea unui prag minim al activelor bilanțului subsectorului cel mai puțin important din grup. Prevederile Directivei 2002/87 consideră un prag de 6 miliarde EUR. Ținând cont de totalul activelor sistemului bancar din Republica Moldova și a sistemului de asigurare, s-a considerat necesară diminuarea pragului respectiv pînă la suma de 500 milioane lei.

Aspecte legate de sfera de aplicare a supravegherii suplimentare, și anume cerințele prudențiale ce trebuie urmărite la nivelul unui conglomerat financiar (adecvarea capitalului, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului, sistemele de control intern și procedurile de gestionare a riscurilor) sunt detaliate în capitolul doi. În acest context, este important de menționat că proiectul de lege prevede că, alegerea metodei de calcul a cerinței suplimentare de adecvare a capitalului se realizează de către coordonator, după consultarea cu celelalte autorități competente și cu entitățile reglementate din conglomeratul financiar, în toate situațiile, pentru a se asigura flexibilitatea în aplicare, condiționate de structurile complexe și diverse ale conglomeratelor financiare.

În capitolul trei sunt identificate criteriile pentru desemnarea autorității competente responsabile de exercitarea supravegherii suplimentare- a coordonatorului și evidențierea atribuțiilor acestuia, cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente, stabilirea cerințelor referitoare la societățile financiare holding mixte, reglementarea măsurilor de remediere și sancțiunilor, precum și prevederi referitoare la supravegherea suplimentară în cazul grupurilor ale căror întreprinderi-mamă au sediul în alte state – cooperarea cu autoritățile competente din alte state în baza acordurilor de cooperare.

Prezentul proiect de lege prevede supravegherea prudențială suplimentară la nivelul grupului pentru prevenirea eventualului risc de contaminare. Astfel, în scopul evitării repercursiunilor negative asupra sectorului financiar, protejării intereselor deponenților, asiguraților și investitorilor, în cazul instabilității financiare la nivelul conglomeratelor, proiectul de lege prevede supravegherea prudențială consolidată a băncilor, a asigurătorilor/ reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, în special în ceea ce privește solvabilitatea, concentrarea riscurilor, tranzacțiile în interiorul grupului, mecanismul de control intern, gestiunea internă a riscurilor la nivelul conglomeratului, precum și reputația și competența conducerii grupurilor financiare.

III. Impactul potențial al proiectului de lege:

1. Importanța proiectului de lege derivă din necesitatea evitării riscurilor generate de activitățile inter-sectoriale prin efectuarea supravegherii prudențiale suplimentare a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar. Astfel, impactul prezentului proiect de lege va consta în stabilirea cadrului legal în corespundere cu angajamentele în contextul Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană;
2. Identificarea entităților reglementate care fac parte dintr-un conglomerat financiar;
3. Fortificarea protecției drepturilor deponenților, asiguraților și investitorilor entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar;
4. Aprobarea proiectului de lege nu implică costuri suplimentare (cum ar fi alocarea de mijloace financiare, implementarea tehnologiilor noi etc).

IV. Obiecțiile, recomandările și evaluările pe marginea proiectului înaintate de către părțile interesate

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239 din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul de lege a fost plasat pe pagina web oficială a Băncii Naționale a Moldovei, compartimentul Transparența decizională. Obiecțiile și propunerile au fost incluse în sinteza recomandărilor/avizelor autorităților publice și băncilor licențiate, cu prezentarea argumentelor respective. Obiecții și propuneri din partea publicului nu au parvenit.

Proiectul de lege a fost prezentat Centrului de Armonizare a Legislației pentru verificarea compatibilității. Conform declarației de compatibilitate proiectul național transpune prevederile directivei UE într-o manieră corespunzătoare. Proiectul de lege a fost supus expertizei anticorupție de către Centrul Național Anticorupție, precum și expertizei juridice de către Ministerul Justiției. Obiecțiile și propunerile la proiectul de lege au fost incluse în comentariile BNM la Raportul de expertiză anticorupție nr. ELO17/4167 din 29.05.2017 și respectiv în sinteza la raportul de expertiză juridică (03/7168 din 03.07.2017), cu prezentarea argumentelor corespunzătoare obiecțiilor neacceptate, majoritatea recomandărilor fiind luate în considerare. Ulterior, Banca Națională a conlucrat cu reprezentanții Ministerului Finanțelor, Ministerului Justiției și Centrului Național Anticorupție și au fost elucidate obiecțiilor prezentate în sinteza și comentariile la proiectul de lege.

Este de precizat că la elaborarea prezentului proiect de lege s-a utilizat terminologia similară proiectului legii privind activitatea băncilor, care a fost elaborat în cadrul proiectului Twinning "Consolidarea capacității BNM în domeniul reglementării și supravegherii bancare în contextul implementării cerințelor Uniunii Europene". De asemenea, de menționat că la elaborarea proiectului legii s-a ținut cont și de prevederile tangențiale ale cadrului legal în vigoare.

Sergiu CIOCLEA
Guvernator